

Beleidskader publiek cameratoezicht Laarbeek

overwegende dat,

- de raad op grond van art.151c Gemeentewet de burgemeester de bevoegdheid heeft verleend tot de inzet van cameratoezicht in de openbare ruimte;
- cameratoezicht een waardevol aanvullend instrument is bij het handhaven van de openbare orde en veiligheid in de openbare ruimte;
- het inzetten van cameratoezicht vanuit het oogpunt van privacy een zorgvuldige afweging vraagt;

Gelet op,

Artikelen 4:81, eerste lid, 4:83 en 1:3, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht;

Artikel 151 c Gemeentewet;

Artikel 2.77 van de Algemeen Plaatselijke Verordening;

Besluit vast te stellen:

Beleidskader publiek cameratoezicht Laarbeek

1. Inleiding

Het toezicht door middel van camera's werd in de loop der jaren meer vanzelfsprekend. Zeker ook met de notie dat veiligheid steeds meer wordt gezien als een gezamenlijke verantwoordelijkheid van de overheid en de burger, is het belangrijk om aan te geven tot waar ieders verantwoordelijkheid reikt of ophoudt.

Het gebruik van cameratoezicht is echter niet onomstreden. Het inzetten van cameratoezicht kent zijn begrenzing in een wettelijk kader om de privacy van eenieder te beschermen. Cameratoezicht is geen doel op zich, maar is een aanvullend instrument om bij te dragen aan een veilige gemeente voor haar inwoners, ondernemers en bezoekers. Het bevoegd orgaan bij het plaatsen van camera's in de openbare ruimte is de burgemeester.

Gelet op het hiervoor beschreven spanningsveld is het belangrijk om in beleid aan te geven op welke manier de burgemeester invulling geeft aan de bevoegdheid om cameratoezicht in te zetten. Om op een eenduidige en transparante manier een afweging te kunnen maken, is het nodig om vooraf geformuleerde afwegingscriteria te hanteren. Daarbij is het wel van belang om op te merken dat het besluit om cameratoezicht in te zetten maatwerk is. Het is afhankelijk van de aard en de omvang van de problematiek en de locatie. Dit beleid geeft daarom geen gespecificeerde en gedetailleerde opsomming wanneer camera's kunnen worden geplaatst, maar biedt kaders met daarin ruimte voor een afweging in de concrete situatie.

Het instrument cameratoezicht draagt in belangrijke mate bij aan de ambities die zijn geformuleerd in de in het door de gemeenteraad vastgestelde integraal veiligheidsplan. Cameratoezicht als aanvullend instrument in het veiligheidsdomein sluit eveneens aan bij de afspraak 2.6 uit het bestuursakkoord 2022 – 2026.

1.1 Beleidskader voor publiek cameratoezicht

Dit beleidskader richt zich op het cameratoezicht dat door de gemeente wordt ingezet op openbare plaatsen voor de handhaving van de openbare orde. Deze vorm van cameratoezicht wordt aangeduid met 'publiek' cameratoezicht en bestaat uit vast cameratoezicht, flexibel cameratoezicht, drones en Bodycams.

1.1.1 Vast cameratoezicht

Vast cameratoezicht is bedoeld om voor een langere periode toezicht te houden op een bepaald gebied of locatie. De aard en omvang en de duur van de problematiek legitimeert de plaatsing en de inzet van vast cameratoezicht. Een veiligheidsanalyse maakt onderdeel uit van de afweging voor het plaatsen van de camera's. Ook bij de evaluatie van het cameratoezicht zal er op basis van de veiligheidsanalyse opnieuw een afweging worden gemaakt over het verlengen van het cameratoezicht. Het cameratoezicht is onderdeel van een bredere aanpak. Het is daarnaast ondersteunend aan de (hulp)diensten om de orde te kunnen handhaven in de openbare ruimte.

1.1.2 Mobiel cameratoezicht

Mobiele, flexibele camera's zijn camera's die worden ingezet als het te bereiken doel naar verwachting binnen een korte periode kan worden gerealiseerd. Of als het snel kunnen verplaatsen van de camera's nodig is om het doel waarvoor cameratoezicht wordt ingezet te kunnen bereiken.

Daarnaast kan mobiel cameratoezicht worden ingezet tijdens (grote) evenementen. De duur van het cameratoezicht is dan maximaal één tot drie dagen. De aard van deze inzet is erop gericht grote publiekstromen in goede banen te leiden (crowd control) en de ondersteuning van de (hulp)diensten te faciliteren. Het cameratoezicht is bij evenementen een onderdeel van een scala aan maatregelen voor crowd control en voor de handhaving van de openbare orde.

Mobiel cameratoezicht kan ook een optie zijn om tijdelijk een bepaald gebied of bepaalde locatie te monitoren. De aanleiding kan uit de aangetoonde aanwezigheid van ernstige overlast, de omvang en aard van incidenten en delicten of grote maatschappelijke onrust naar aanleiding van een ernstig incident met grote maatschappelijke impact zijn. In het besluit om mobiel cameratoezicht in te zetten wordt de duur van het cameratoezicht opgenomen. Het cameratoezicht kan na evaluatie worden verlengd. De evaluatie kan ook aanleiding zijn om te besluiten het cameratoezicht langdurig in te zetten waardoor het mobiele cameratoezicht wijzigt in vast cameratoezicht.

1.1.3 Drones

Een bijzondere vorm van mobiel cameratoezicht is het gebruik van drones. Dit cameratoezicht maakt een grotere inbreuk op de privacy, omdat drones personen kunnen volgen en ook kunnen filmen op plaatsen waar mensen verwachten dat ze niet worden gefilmd. Het cameratoezicht is vaak niet zichtbaar. Indien het doel van cameratoezicht op een minder ingrijpende wijze kan worden bereikt,

door middel van vaste camera's of andere vormen van mobiele camera's, is het inzetten van drones niet gerechtvaardigd. Het gebruik van drones wordt niet uitgesloten, maar alleen ingezet als alle andere vormen van cameratoezicht ontoereikend zijn.

1.1.4 Bodycams

De politie en de BOA's maken gebruik van bodycams. Hiervoor is apart beleid vastgesteld. De bodycams worden in het kader van goed werkgeverschap uitsluitend ingezet ter bevordering van de bescherming van de eigen veiligheid van de bo's van de gemeente. De bodycam is een instrument bedoeld om geweld en agressief gedrag tegen hen terug te dringen. Gezien dit doel, vallen bodycams buiten het bereik van dit beleidskader.

1.1.5 Publiek-Private cameratoezicht

Daarnaast bestaan er andere vormen van cameratoezicht zoals het private of publiek-private cameratoezicht. Dit cameratoezicht betreft de inzet van camera's voor de beveiliging of bewaking van goederen en personeel. Deze zijn bijvoorbeeld in winkels aanwezig. Dit beleidskader ziet dus niet op het private en/of het publiek-private cameratoezicht. Voor het private cameratoezicht wordt een apart protocol vastgesteld.

1.2 Doel van het beleidskader

Doel van het beleidskader cameratoezicht is te beschrijven hoe in de gemeente Laarbeek wordt omgegaan met publiek cameratoezicht. Op deze manier zijn er vastgestelde criteria die gebruikt worden bij de afweging of cameratoezicht in de openbare ruimte bij de handhaving van de openbare orde een geschikte maatregel is en zo ja in welke vorm en met welke duur dit cameratoezicht er moet komen.

2. Wettelijk kader (OOV)

2.1 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en Grondwet

Op grond van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) en artikel 10 van de Grondwet moet de persoonlijke levenssfeer van inwoners worden gerespecteerd. Met andere woorden: inwoners hebben het recht om met rust gelaten te worden en onbevangen te zijn.

Als een camera op iemand wordt gericht, en de beelden worden opgenomen, wordt diegene per definitie niet met rust gelaten.

De inzet van cameratoezicht staat dan ook altijd op gespannen voet met artikel 8 van het EVRM en artikel 10 van de Grondwet.

Maar het respecteren van de persoonlijke levenssfeer is geen absoluut recht en wordt altijd afgewogen tegen andere rechten en belangen, zoals veiligheid. Zowel het EVRM als de Grondwet bieden ruimte voor inperkingen van die rechten, mits die inperking bij wet is voorzien en noodzakelijk is voor een legitiem doel. Artikel 151c Gemeentewet (Gw) juncto artikel 2.77 van de

Algemene Plaatselijke Verordening Laarbeek (APV) bieden een wettelijke basis voor cameratoezicht in de openbare ruimte.

2.2 Artikel 151c Gemeentewet

In artikel 151c van de Gemeentewet staat de grondslag voor cameratoezicht op openbare plaatsen opgenomen. Het begrip openbare plaats is ontleend aan de Wet openbare manifestaties (WOM). De WOM verstaat onder een openbare plaats, een plaats die krachtens bestemming of vast gebruik openstaat voor het publiek. Dat een plaats openstaat voor het publiek houdt in dat in principe iedereen vrij is om daar te komen, te verblijven en te gaan. Openbare plaatsen zijn in de eerste plaats de weg en de plaatsen die een daarmee vergelijkbare functie vervullen, zoals plantsoenen, parken en de voor iedereen vrij toegankelijke gedeelten van overdekte passages en winkelgalerijen. In de Gemeentewet is bepaald dat het doel bij de toepassing van gemeentelijk cameratoezicht het handhaven van de openbare orde is. Hieronder valt ook de algemene bestuurlijke voorkoming van strafbare feiten die invloed hebben op de orde en rust in de gemeente.

Artikel 151c Gemeentewet is op 23 maart 2016 gewijzigd. Vóór de wetswijziging was de inzet beperkt tot vaste camera's. Camera's mochten alleen nagelvast op een specifieke plek in de publieke ruimte worden aangebracht. Vanaf 2016 is mobiel cameratoezicht mogelijk. Overlast, criminaliteit kan daardoor effectiever worden bestreden, binnen het aangewezen gebied (Aanwijzingsbesluit met plattegrond).

Tweede belangrijke wijziging is dat er niet steeds daadwerkelijk sprake hoeft te zijn van een verstoring van de openbare orde of van een concrete dreiging daarvan. De Memorie van Toelichting stelt *"dat de burgemeester op basis van de wetswijziging mobiele camera's in kan zetten. Hij kan dit alleen doen ter handhaving van de openbare orde. Daarbij hoeft niet steeds daadwerkelijk sprake te zijn van een verstoring van de openbare orde of van een concrete dreiging daarvan. Onder handhaving van de openbare orde door de burgemeester valt immers ook de algemene, bestuurlijke voorkoming van strafbare feiten die invloed hebben op de orde en rust in de gemeentelijke samenleving"*.

Het is aan gemeenten zelf om te bepalen welke vorm van cameratoezicht – vast of mobiel dan wel een combinatie daarvan – gebruikt wordt in een specifieke situatie.

Samenvattend beschrijft artikel 151c Gemeentewet op welke wijze en onder welke voorwaarden een gemeente cameratoezicht mag inzetten.

Hierna de belangrijkste voorwaarden:

- Het moet gaan om toezicht op een openbare plaats en andere bij verordening aan te wijzen plaatsen die voor een ieder toegankelijk zijn;
- Het doel moet zijn de *handhaving van de openbare orde*(*) dus niet bewaking of beveiliging; Hieronder valt ook de algemene bestuurlijke voorkoming van strafbare feiten die invloed hebben op de orde en rust in de gemeente (MvT, 2016)
- Gemeentelijke camera's mogen *alleen voor een bepaalde duur* (*) worden ingezet, tot het niet langer noodzakelijk is in het belang van de handhaving van de openbare orde;

- De burgemeester moet in elk aanwijzingsbesluit bekend maken waar de gemeentelijke camera's komen en voor hoe lang;
- Als gemeentelijke camera's niet meer noodzakelijk zijn voor de handhaving van de openbare orde dan wel de bestuurlijke voorkoming van strafbare feiten, moet de burgemeester het aanwijzingsbesluit intrekken;
- De burgemeester stelt na overleg met de Officier van Justitie de periode vast waarin gebruik van de camera's plaatsvindt en de met de camera's gemaakte beelden rechtstreeks worden bekeken. Camerabeelden worden maximaal 28 dagen bewaard.
- De gemeente werkt bij gemeentelijk cameratoezicht nauw samen met de politie: de politie moet het cameratoezicht uitvoeren ('de burgemeester bedient zich bij de uitvoering van het besluit van de onder zijn gezag staande politie');
- De opnames mogen worden gebruikt voor opsporing van strafbare feiten als er een concrete aanleiding is te vermoeden dat ze noodzakelijk zijn voor een opsporingsonderzoek. Door deze extra eis wordt opsporing vaak 'bijvangst' genoemd om het te onderscheiden van het primaire doel: het handhaven van de openbare orde.

** .. handhaving openbare orde ...*

De Gemeentewet biedt een grondslag voor cameratoezicht, maar alleen voor cameratoezicht met als doel de handhaving van de openbare orde, waaronder ook valt de algemene bestuurlijke voorkoming van strafbare feiten die invloed hebben op de orde en rust in de gemeentelijke samenleving. Er bestaat geen eenduidige definitie van openbare orde; de jurisprudentie laat zien dat de burgemeester een grote beleidsvrijheid toekomt bij het bepalen wanneer bevoegdheden voor openbare orde moeten worden toegepast. Het gaat bij openbare orde niet zozeer om de strafbare feiten zelf, maar om het effect van die feiten op het openbare leven; Er moet (dreiging van) een fysiek effect van hinder of gevaar zijn voor het normale openbare leven wil je kunnen spreken van een openbare orde verstoring. Ook blijkt dat het bij openbare orde altijd moet gaan om het algemeen belang dat is/wordt geschaad. Als enkel individuele belangen zijn geschaad, en er geen sprake van herhaling, is dat nog geen verstoring van de openbare orde.

** .. alleen voor bepaalde duur..*

De Gemeentewet biedt een grondslag voor cameratoezicht van bepaalde duur. Logischerwijs betekent dit dat een gemeentelijke camera in principe niet permanent mag blijven hangen. Alle bevoegdheden in de Gemeentewet ter handhaving van de openbare orde zijn er om de burgemeester te helpen het hoofd te bieden aan problemen die plotseling, concreet en actueel blijken. Gemeentelijke camera's zijn er om feitelijke verstoringen van de openbare orde te beëindigen of mogelijke verstoringen te voorkomen. Er zit dus altijd een stevige preventieve component in. Ook hier is het aan de burgemeester – mede luisterend naar de gemeenteraad en de driehoek – te bepalen hoe lang de camera's kunnen blijven hangen. Hierbij is een periodieke evaluatie van het cameratoezicht het juiste middel om elke keer weer de afweging te maken.

Vaststellen noodzaak, afwegen proportionaliteit en subsidiariteit

Aangetoond moet worden dat camera's noodzakelijk zijn voor de handhaving van de openbare orde. Er moet sprake zijn van een locatie, een gebied waar zich onveilige situaties voordoen of met enige regelmaat de orde wordt verstoord. Het analyseren van de veiligheidssituatie voor een goed beeld van de problematiek is een voorwaarde. Dit dient te blijken uit politieregistraties en een zogeheten bestuurlijke rapportage aan de burgemeester. Het is namelijk aan de burgemeester om te beoordelen of het noodzakelijk is om cameratoezicht in te zetten. Deze bevoegdheid ligt bij de burgemeester als bestuursorgaan. Cameratoezicht is proportioneel als het in verhouding staat tot de problematiek.

Waar het bovendien om gaat is dat andere (veiligheids)maatregelen eerst zijn uitgetoetst en niet genoeg blijken op te leveren. Cameratoezicht is subsidiair als andere instrumenten, die de privacy minder inperken, niets of onvoldoende opleveren.

2.3 Politiewet

Ook de politie mag camera's inzetten op grond van artikel 3 Politiewet. Daarin staat dat de politie datgene mag doen wat nodig is voor het handhaven van de rechtsorde en het verlenen van hulp aan hen die dat behoeven. De jurisprudentie leert dat het plaatsen van camera's door de politie op deze grondslag alleen is toegestaan als de inperking van het grondrecht op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer 'van geringe betekenis' is. Dat betekent dus in de praktijk dat dit soort politiecamera's alleen voor kortere duur mogen worden ingezet, bijvoorbeeld bij een evenement of een demonstratie. Daarna worden ze weer weggehaald.

Artikel 3 van de Politiewet is de basis voor het optreden van de politie; ook in combinatie met artikel 151c Gemeentewet. Artikel 151c Gemeentewet gaat namelijk uit van cameratoezicht voor de handhaving van de openbare orde. De politie(taak) is verbonden met artikel 151c Gemeentewet en het principe van cameratoezicht. Ook de operationele regie van de politie op het uitkijken van camerabeelden, is gebaseerd op dit artikel. De korpschef is ingevolge de AVG de verwerkingsverantwoordelijke. De grondslag voor het bewaren van de camerabeelden staat in artikel 8 en 9 van de Wet politiegegevens.

2.3.1 Wet politiegegevens

Op grond van artikel 151c Gemeentewet mogen camerabeelden, in het belang van de handhaving van de openbare orde, worden vastgelegd. Omdat de gegevensverwerking plaatsvindt in het kader van de uitoefening van de politietaak is de Wet politiegegevens (Wpg) op die verwerking van toepassing. Dit betekent dat de politie verantwoordelijk is voor het verwerken van de camerabeelden. Dit is vastgelegd in het derde lid van artikel 151c Gw.

De burgemeester is in politiek-bestuurlijke zin verantwoordelijk voor het cameratoezicht, maar de verwerkingsverantwoordelijke voor de verwerking van de camerabeelden is de korpschef van de politie. De politie mag de camerabeelden bekijken en gebruiken om de openbare orde te handhaven. Bijvoorbeeld om onveilige situaties of regelmatige wanordelijkheden tegen te gaan. Zijn er op de camerabeelden incidenten vastgelegd, zoals een vechtpartij? Dan mag de politie de camerabeelden ook gebruiken om de daders van strafbare feiten op te sporen.

De politie mag de camerabeelden alleen verstrekken als dit op grond van de Wpg is toegestaan. De gemeente heeft dus niet zomaar toegang tot de camerabeelden. De politie moet hierop toezien. In afwijking van artikel 8 van de Wpg, mogen, op grond van artikel 151c lid 9 Gw, de met de camera's gemaakte beelden gedurende ten hoogste 28 dagen worden bewaard.

2.4 Algemene plaatselijke verordening (APV)

Met opname van artikel 2:77 in de APV van de gemeente gaf de raad aan de burgemeester de bevoegdheid om camera's te plaatsen. Op grond van dit artikel kan de burgemeester besluiten om camera's te plaatsen voor een bepaalde duur voor het toezicht op een openbare plaats indien dat naar zijn oordeel noodzakelijk is in het belang van de handhaving van de openbare orde. Zoals al eerder opgemerkt, valt hieronder ook de algemene en bestuurlijke voorkoming van strafbare feiten die invloed hebben op de orde en rust in de gemeentelijke samenleving.

3. Wettelijk kader (Privacy)

3.1 Definitie privacy

'Het recht om met rust te worden gelaten' is een populaire definitie van het begrip privacy. Het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer is een grondrecht voor alle burgers, verankerd in de Nederlandse Grondwet en in diverse internationale verdragen. Door publiek cameratoezicht raak je aan iemands persoonlijke levenssfeer en daarom kan cameratoezicht op gespannen voet staan met het recht op privacy.

3.2 Regelgeving

De Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) is sinds mei 2018 de kaderwet voor de privacybescherming van burgers in de hele Europese Unie. De AVG regelt in het belangrijke artikel 6 lid 1 onder e, dat de overheid slechts persoonsgegevens (onder dit begrip vallen ook herkenbare camerabeelden van personen) mag verwerken indien die overheid dat kan baseren op "lidstatelijk recht".

Hiermee bedoelt de AVG, dat de overheid door middel van in ieder geval een wet in materiële zin moet regelen dat er door haar persoonsgegevens van burgers worden verwerkt. Het maken van opnamen van burgers in de openbare ruimte en het bewaren, doorgeven en ook weer verwijderen van deze opnamen, valt onder het AVG begrip "verwerken van persoonsgegevens".

Het lidstatelijk recht dat in Nederland aan de gemeenten en de politie de bevoegdheid geeft om de opnamen met camera's te maken betreft de Gemeentewet, Politiewet, Wet Politiegegevens en dus ook de gemeentelijke verordening (APV) waarin de burgemeester de bevoegdheid van de gemeenteraad krijgt om op grond van artikel 151c Gemeentewet camera's in te zetten.

De genoemde wetten bevatten specifieke bepalingen rond het cameratoezicht. Deze betreffen de inzetbaarheid, de duur van de inzet, de bewaartermijnen voor de beelden, de bevoegdheden t.a.v. het uitlezen van de beelden en het ter beschikking stellen aan geautoriseerde van de beelden.

Voordat gemeente en politie besluiten tot cameratoezicht in het kader van artikel 151c Gemeentewet, dient er eerst een Data Protection Impact Assessment (DPIA , gegevens-beschermings-effectbeoordeling) te worden uitgevoerd. Deze verplichting vloeit rechtstreeks voort uit de AVG (art. 35) en de Autoriteit Persoonsgegevens vermeldt ook de nodige voorwaarden waaraan de gemeente moet voldoen als zij overgaat tot cameratoezicht (waarschuwingbordjes voor de burgers plaatsen e.d.).

Dat de korpschef de verwerkingsverantwoordelijke is, betekent ook dat deze verantwoordelijk is voor het uitvoeren van een DPIA. De korpschef voert de DPIA uit voor de start van cameratoezicht en dus van de verwerking van de camerabeelden.

Omdat de burgemeester bij vast cameratoezicht onder meer beslist over de plaats van het

cameratoezicht en de duur, ligt het voor de hand dat de korpschef de burgemeester betreft bij het uitvoeren van de DPIA. De AVG geldt niet voor persoonsgegevens die betrekking hebben op strafbare feiten. Die vallen onder de Europese richtlijn voor opsporing.

3.3 Periodieke evaluatie

Zoals hiervoor al gezegd bestaat er een zekere spanning tussen enerzijds het recht op privacy en anderzijds de inperking van dat recht door cameratoezicht. Mede daarom is het periodiek evalueren van het effect van cameratoezicht van belang.

3.4 Openbare veiligheid versus bescherming persoonlijke levenssfeer

In de door de burgemeester, na afweging, genomen lokale Aanwijzingsbesluiten cameratoezicht, wordt verwoord dat de *belangen van openbare veiligheid, het voorkomen van wanordelijkheden en van strafbare feiten in het onderhavige geval zwaarder wegen dan het individuele belang van de burgers (bescherming van de persoonlijke levenssfeer)*; Het zou niettemin zo kunnen zijn dat belanghebbenden dit anders zien en al bij het voornemen om cameratoezicht in te zetten, hun zienswijzen kenbaar maken. Het voornemen van de burgemeester wordt via de gebruikelijke gemeentelijke voorlichtingskanalen kenbaar gemaakt en ter inzage gelegd. Het uiteindelijke aanwijzingsbesluit moet worden gepubliceerd op [Overheid.nl](https://overheid.nl).

4. Rolverdeling

4.1 Rol burgemeester

De burgemeester wijst aan de hand van de criteria in dit beleid de plaatsen aan waar cameratoezicht wordt ingezet en bepaalt de plaatsingsduur. De burgemeester informeert de gemeenteraad over de besluiten om cameratoezicht in te zetten.

4.2 Rol Openbaar Ministerie

In artikel 151 c lid 3 van de Gemeentewet staat dat de burgemeester na overleg met de officier van justitie in het lokale driehoeksoverleg de periode vaststelt waarin de geplaatste camera's zullen worden gebruikt en de met de camera's gemaakte beelden in elk geval rechtstreeks worden bekeken.

4.3 Rol politie

De politie heeft een belangrijke rol bij het cameratoezicht. Het initiatief wordt vaak genomen op voorstel van de politie en/of de politie adviseert over het inzetten van cameratoezicht. De politie heeft ook de operationele regie, de regie op de uitvoering van het cameratoezicht (zie artikel 151c lid 4 van de Gemeentewet).

Cameratoezicht op grond van artikel 151 c Gemeentewet heeft als eerste een signalerende functie en is vooral bedoeld om te dienen als preventie. De beelden van de camera's komen binnen bij het politiebureau. De politie bekijkt de beelden. Soms kijkt de politie live mee en in andere gevallen kijkt de politie mee in geval van een incident, of als er een incident heeft plaatsgevonden om de openbare

orde te handhaven en de (hulp)diensten te ondersteunen.

De burgemeester is in politiek-bestuurlijke zin verantwoordelijk voor het cameratoezicht. Maar de burgemeester is niet de verwerkingsverantwoordelijke voor de verwerking van de camerabeelden. Dat is de korpschef van de politie.

Naast de preventieve en signalerende werking van cameratoezicht is er ook de wettelijke mogelijkheid om de opgenomen beelden in te zetten voor de opsporing en het vervolgen van strafbare feiten die hebben plaatsgevonden. Dit is echter niet het primaire doel van publiek cameratoezicht.

5. Afwegingskader

Bij besluiten om cameratoezicht in te zetten, zijn tot nu toe de navolgende afwegingscriteria gehanteerd. Deze criteria vormen een vaste gedragslijn, die nu is vastgelegd in dit beleid. Deze criteria blijven de basis bij de afweging om al dan niet cameratoezicht in te zetten.

- Noodzakelijkheid

Voor cameratoezicht moet een noodzaak zijn. Er moet sprake zijn van een openbaar gebied waarin zich regelmatig onveilige situaties voordoen en waar meerdere maatregelen niet het gewenste effect hebben gehad, terwijl de verstoring van de openbare orde voortduurt.

- Doel

Waarvoor wil je cameratoezicht inzetten in een bepaald gebied? Cameratoezicht mag niet voor elk doel worden ingezet. Het doel dat voortvloeit uit artikel 151 c Gemeentewet is het handhaven van de openbare orde, waaronder de bestuurlijke voorkoming van strafbare feiten die invloed hebben op de orde en rust in de gemeentelijke samenleving.

- Veiligheidsanalyse

Het analyseren van de veiligheidssituatie voor een goed beeld van de problematiek is een voorwaarde. Dit dient onder andere te blijken uit politieregistratie en -informatie, meldingen bij de gemeente, de maatschappelijke behoeften en andere relevante informatie.

Als de veiligheidsanalyse (waaronder bestuurlijke rapportage) is onderbouwd door geregistreerde politiefacten (meldingen/incidenten) is daarmee een situatie vastgelegd die als uitgangssituatie kan dienen om te beoordelen welk effect (monitoring / resultaat) het cameratoezicht heeft. Dit kan dan weer worden gebruikt bij de periodieke evaluatie van het cameratoezicht. Het plaatsen van camera's uitsluitend ter bevordering van het subjectieve gevoel van veiligheid is niet mogelijk.

- Proportionaliteit

Het cameratoezicht moet in verhouding staan tot de geconstateerde criminaliteit en overlast. Dit kun je bepalen aan de hand van de veiligheidsanalyse en de doelomschrijving.

- Subsidiariteit

Om een handhavingsdoel te bereiken, moet het lichtste middel worden ingezet waarmee dat doel bereikt kan worden. Cameratoezicht is een zwaar middel dat alleen mag worden ingezet als andere lichtere maatregelen niet het beoogde doel hebben bereikt of zullen bereiken. De burgemeester beziet welke maatregelen er al zijn getroffen, beoordeelt of deze het beoogde doel hebben bereikt, zo niet dan kan de burgemeester besluiten cameratoezicht in te zetten.

Bij het duiden van de urgentie (noodzakelijkheid en dergelijke) en het starten van de veiligheidsanalyse zijn ook signalen vanuit de raad en het college een initiërende factor. De totale afweging c.q. het voornemen om cameratoezicht op een bepaalde locatie in te zetten is in de afgelopen jaren ook steeds ter bespreking in de Driehoek ingebracht.

6. Procedure

6.1 Verzoek

De procedure om een cameragebied aan te wijzen, begint met een verzoek van de politie met een gedegen veiligheidsanalyse als basis. Hierin wordt de situatie van het aan te wijzen gebied geschetst. De burgemeester overlegt met de officier van Justitie (OM) en de politie in de lokale driehoek over het verzoek van de politie, zodat hij een gemotiveerd besluit kan nemen.

6.2 Aanwijzingsbesluit

Ter voorbereiding van het (aanwijzings)besluit van de burgemeester wordt een ambtelijk advies opgesteld. In het ambtelijk advies zijn in ieder geval opgenomen de veiligheidsanalyse van de politie, het doel van het cameratoezicht, het gebied waar de camera's geplaatst worden en de duur van de plaatsing. Ook worden in het advies ook de maatregelen beschreven die aanvullend worden ingezet om het doel te bereiken.

De burgemeester neemt op basis van dit advies het besluit tot het inzetten van cameratoezicht. Dit aanwijzingsbesluit is een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Vervolgens informeert de burgemeester de gemeenteraad over het genomen besluit.

6.3. Implementatie

Na besluitvorming door de burgemeester wordt overgegaan tot implementatie.

6.4 Voorwaarden

6.4.1 Informatieplicht / kenbaarheid

Cameratoezicht mag niet heimelijk plaatsvinden en moet altijd breed worden gecommuniceerd. Het besluit waarin de burgemeester bekendmaakt dat er camera's worden geplaatst wordt gepubliceerd via Daadkracht. Inwoners hebben de mogelijkheid om bezwaar te maken.

De aanwezigheid van cameratoezicht op openbare plaatsen in het belang van de handhaving van de openbare orde moet op een duidelijke wijze kenbaar zijn voor een ieder die de desbetreffende openbare plaats betreedt (artikel 151c, lid 6, Gemeentewet). Dit betekent dat niet kan worden volstaan met het plaatsen van één bord op een centrale plek binnen het cameragebied. Aan de betrokkenen moet in ieder geval aan de randen van het cameragebied kenbaar worden gemaakt dat zij een cameragebied betreden. De camera's zelf hoeven echter niet zichtbaar te zijn. Ook hoeft niet zichtbaar te zijn of de camera's in werking zijn. Voorts geldt dat aan het vereiste van kenbaarheid niet alleen moet worden voldaan als er beelden worden vastgelegd, maar ook als sprake is van monitoring en er dus geen opnames worden gemaakt.

6.4.2 Duur toezicht

In het aanwijzingsbesluit bepaalt de burgemeester, conform artikel 151c, lid 2 onder b, de duur van het cameratoezicht. Om een goede beoordeling te kunnen maken, wordt in Laarbeek de duur van plaatsing altijd aan een evaluatie verbonden.

Als uit de evaluatie blijkt dat na het verstrijken van het termijn het cameratoezicht nog steeds noodzakelijk is, kan de burgemeester de periode verlengen.

Flexibel cameratoezicht wordt ingezet voor een periode van maximaal drie maanden. De camera's worden ingezet om de aanpak in een gebied een stevige impuls te geven. Na afloop van de drie maanden kan er worden verlengd met nog eens maximaal drie maanden. Voor een verlenging kan worden gekozen wanneer de openbare orde sterk onder druk heeft gestaan en sinds de inzet van cameratoezicht tot rust is gebracht. De relatieve rust kan een precair karakter hebben en om die reden kan de inzet van camera's de integrale aanpak langer blijven ondersteunen. Een gebied kan dan opnieuw worden aangewezen.

6.5 Evaluatie

De burgemeester is wettelijk verplicht om de inzet van camera's periodiek te evalueren, om te kunnen beoordelen of het cameratoezicht (op een specifieke locatie of in een bepaald gebied) nog steeds noodzakelijk is en past binnen de onderhavige beleidsregel. Na het verstrijken van de vastgestelde periode van cameratoezicht wordt deze inzet daarom geëvalueerd. Op basis van die evaluatie, met de daarbij horende toets op noodzakelijkheid, subsidiariteit en proportionaliteit, wordt bepaald of cameratoezicht nog steeds een passende maatregel is. De burgemeester kan dan besluiten de inzet van cameratoezicht voor maximaal drie maanden te verlengen. Zo niet, dan wordt het flexibel cameratoezicht beëindigd. Het kan ook aanleiding zijn om te besluiten het cameratoezicht langdurig in te zetten.

Aldus vastgesteld door de burgemeester van de gemeente Laarbeek op 12 mei 2026.

de burgemeester van Laarbeek,

Zaaknummer: 38043-2024
Documentnummer: 38043-2024:144486

L.A.G.P. van der Aa